

Keskeny úton

Az Árpádföld–Cinkota–Mátyásföldi Református Egyházközség Lapja

XIV. évfolyam 2. szám - 2012. május -július

Mi az igazság?

„Pilátus ezt mondta neki: „Akkor mégis király vagy te?” Jézus így válaszolt: „Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.” Pilátus így szólott hozzá: „Mi az igazság?” (Jn. 18,37-38)

Hallgatva a híreket, olvasva a napilapokat, mi is gyakran feltehetjük a kérdést magunknak, egymásnak: „Mi az igazság?” Hiszen ugyanazt az eseményt akár homlok-egyenest másként is lehet értelmezni. Egyre inkább olyan világban élünk, ahol minden igaz, és az ellenkezője is. Pilátus kérdésében a maga számára már ott van a válasz. Mintha legyintene, és azt mondaná Jézusnak: Ne gyere nekem az igazsággal – mert az nem létezik. És ha körbenézünk, úgy tűnik, Pilátus szavai igazolódni látszanak.

Nemrég hallottam a rádióban egy felmérésről, amelyben tanárokat

és szülőket kérdeztek meg. A szülők több mint 80%-a szerint gyermekük általában rendszeresen elkészíti házi feladatát, a tanárok 90%-a szerint a diákok nagyon hanyagok e tekintetben. A szülők úgy vélik, a gyermekük jól teljesít az iskolában és jól halad, a tanárok viszont azt mondják, a diákok sokkal többre lennének képesek, ha kicsit is szorgalmasabbak lennének. Kinek van igaza? Vagy nem létezik objektív igazság?

Jézus azt mondja: *„Én azért születtem és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról.”* Az eredeti szövegben szereplő kifejezést úgy is lehetne fordítani: valóság. Így tehát már másképp hangzik a kérdés: „Mi a valóság?” Mert valóság az, ami körülvesz bennünket, amit látunk, amit érzékelünk. De Jézus Krisztus elhozott egy másik, láthatatlan valóságot, amit csak a hitünkkel érzékelhetünk. Valóság az, amit sokan átélnek, hogy becsületesen dolgoznak, mégis alig tudnak megélni a jövedelmükből? Igen, de valóság az is, amit Isten ígéje mond az övéinek: *„Tudok nyomorúságodról, szegénységdről, pedig gazdag vagy.”* (Jel.2,9) Valóság az, hogy ahogy idősödik az ember, egyre több betegség éri, egyre gyengébb fizikailag? Igen, de az is igaz Jézus követőire: *„Ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról-napra.”* (2.Kor.4,16) Valóság az, hogy egyszer majd véget ér itt a nekünk adott idő, és sokan szembesülve ezzel, félelemmel kérdezik: „Ennyi lenne az élet?” Igen, véget ér a küldetésünk, de nem ennyi az élet, mert hangzik az örömhír: *„Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn.3,16)

Melyik valóság határoz meg bennünket? Melyikre alapozzuk az életünket? Ha komolyan vesszük

Annak a szavát, aki azt is mondta magáról: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet”*, akkor egész más szemmel fogunk tekinteni mindarra, amit átélünk, amit tapasztalunk. Másképp fogadjuk az egészséget, a sikereket, az örömöket: nagy hálával, mint akik tudják, hogy mindezt ajándékba kapták; és másképp a betegséget, kudarcokat, nehézségeket: reménységgel és bizalommal, mint akik tudják, hogy nem ezeké az utolsó szó.

Jézusé az utolsó szó, övé a végső igazság. Minden kérdésben, minden vitában. Ha az Ő valóságában élünk, akkor nem a magunk igazát keressük, hanem az Övét.

Most nem egy napilapot, hanem egy gyülekezeti újságot tartunk a kezünkben. Mindaz, amit találunk benne, szeretne felvillantani valamit abból a Valóságból, amit Jézus Krisztus hozott el ebbe a világba. És abból, amit Ő végzett el ebben gyülekezetben az elmúlt időszakban.

Nyikos András beosztott lelkipásztor

Beszámolók csendesnapokról

Presbiteri hétvége Mátraházán

Munkatervünkben minden évben szerepelnek azok az alkalmak, amelyek gyülekezetünk kisebb-nagyobb csoportjának néhány napos elcsendesedését és együttlétét jelenthetik. A presbitérium szokásos helyén, Mátraházán töltött egy áprilisi hétvégét. Az elmúlt év presbiterválasztása után volt mit közösen átgondolnunk és egymással

is jobban megismerkedhettünk. Az ószövetségi Naámán történetén keresztül (2 Királyok 5, 1-19) kerestünk válaszokat kérdéseinkre, próbáltuk látni önmagunkat, gyülekezetünket, egyházunkat.

Közösségeink jövőjére is kitekintéssel voltunk, hiszen két gyülekezetrészből álló egyházközségünk ebből a szempontból is tervezést igényel.

Pénteki tizenéves ifjúsági csoport nyári tábora

25 fiatallal vágunk neki a rekkenő hőségben idei első nyári táborunknak. Tahiban a Dunától kb. 300 méterre volt a táborhelyünk, hatalmas foci pályával és faházakkal. A reggeli-esti beszélgetések között volt időnk játékokra, dunai fürdőzésre, hajókirándulásra, visegrádi bobozásra. Az Úri imádság gondolatait, kéréseit igyekeztünk kibontani alkalmainkon, megértve belőle, hogy az imádság milyen nagy ajándék lehet az életünkben.

Természetesen a tábori „éjszakai élet” is igen aktív volt, túl - a „szervezett” esti játékokon, táborúzőn, késő esti számháborúzáson a sötétben -, az egyéni éjjeli „akciókig”. Meg kell állapítanunk, hogy fiataljainknak még meg kell tanulni a közösségi élet „szabályait”, a felelősségtudatot, a másokra való odafigyelést. Ahogy mondani szokták: a hozott „anyagból dolgoztunk”. Gyermekeink nevelésének fontos eszköze lehet egy-egy tábor, de megint csak beigazolódtott, a családé az első és kulcsfontosságú szerep.

Meghívó mátraházi gyülekezeti hétre

2012. szeptember 17-21. között tartjuk a mátraházi református üdülőben szokásos gyülekezeti csendeshetünket. Szeretettel várjuk jelentkezését mindazoknak, akik szeretnének hozzánk csatlakozni. Gyülekezetünk több tagja rendszeres visszajárója ezeknek az alkalmaknak, de rajtuk kívül is bátorítunk erre mindenkit. Délelőttönként és esténként bibliaórás alkalmakat tartunk, napközben sok idő jut beszélgetésre, pihenésre, kisebb sétákra, vagy akár túrára. 2-3 ágyas szobákban, önálló fürdőszobával, teljes ellátással, közösségi helyiséggel minden a kényelmünket szolgálja. A jelentkezéseket **augusztus 19-ig** várjuk a Lelkészi Hivatalba.

PÜNKÖSD FÉNYÉBEN

Pünkösöd... Fényedben élek,
teremtő égi Lélek,
erőd gerjeszti lelkem,
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
hűlő szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a Krisztus vére!

Dicsőítsd Őt ma bennem,
Ki nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
Ki, érte mit se várván
megváltott vére árán
Istennek és Atyának.

Füle Lajos

Hírek gyülekezetünk életéből

Április

1. Árpádföld: Virágvasárnap, felnőttek konfirmációi alkalma.

1. Mátyásföld: Virágvasárnap, Fiatalok konfirmációi alkalma.

1. Gitáros istentisztelet.

Igehirdető Miklós Attila a Gödöllői Református Líceum hitoktató lelkipásztora.

2-7. Nagyhét.

6. Nagypéntek. Ünnepi istentiszteletek, Árpádföldön és Mátyásföldön

8. Húsvét I. napja.

9. Húsvét II. napja.

Árpádföldön a fiatalok konfirmációi alkalma.

Mátyásföldön a felnőttek konfirmációi alkalma.

13-15. Presbiterek és házastársaik csendes hétvégéje Mátraházán.

Május

6. Gitáros istentisztelet.

Igehirdető: Neuwirth Tibor káposztásmegyeryi beosztott lelkipásztor.

17. A mennybemenetel ünnepe

21-26. Pünkösdi sorozat. Minden este 6 órakor istentisztelet.

27-28. Pünkösdi ünnepi istentiszteletek.

Június

3. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond lelkipásztor

7. Bibliaórás szeretetvendégség

18-21. A pénteki tizenéves ifjúsági csoport tábora Tahiban

Július

1. Gitáros istentisztelet.

Igehirdető: László István Salétrom utcai beosztott lelkipásztor

4-7. Hittantáborok Árpádföldön és Mátyásföldön

9-13. A szombati ifjúsági csoport csendeshete Balatongyörökön.

Ami még előttünk áll

Július

30 - augisztus 4. Családosok és fiatalok közös csendeshete Berekfürdőn

Augusztus

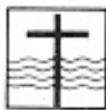
5. Gitáros istentisztelet.

21-26. Gyülekezeti erdélyi kirándulás

Szeptember

9. Gyülekezi nap

17-21. Gyülekezeti csendeshét

Kereszttségben részesültek:

Halmosi Anna Viola

Pósán Ádám

Bálint Ádám

Kovács Sándor Miklós

Rechter Eszter

Szabó Lőrinc

Falvi Levente

Osztrogonác Liána

Nyúl Madaras Andrián

Farkas Kitti Mira

Tompa Ildikó

Bujtor Enikő

Horváth Márton Bence

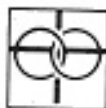
Horváth Anna Szófia

Felnőtt:

Tihanyi Barbara

Farkas Kitti

Nagyné Madaras Alexandra

Házasságot kötöttek:

Cselovszky Viktor és Szij Zsuzsanna

Tóth Zoltán és Bognár Borbála

Reicher Zoltán és Mihalik Ágnes

Gutyán István és Ráski Éva

Farkas Balázs és Kis Dorottya

Konfirmáltak:

Kővári Attila	Leskó Kristóf	<i>Felnöttek:</i>
Kovács Vince	Borsós Hanna	Tóth Ferenc
Vass Gábor	Botz Emese	Juhászné Schönhardt
Kapitány Erik	Demeter Norbert	Ildikó
Kapitány Márton	Kurta Dávid Botond	Küri Johanna
Asslassi Leila	Kurta Kamilla Eszter	Nagy László
Fekete Anna		Szattlerné Láposy Anna
Szűcs Anna Fruzsina		Veszeli András
Pap Csenge		Kleiner Dénes
Ézsiás Eszter		Csizmadia Éva Katalin
Csolakov András		Mack Ádám

Halottaink:

Balogh Katalin	67 éves	Szabó Ferenc József	71 éves
Balog Istvánné	86 éves	Csökönyi Lajos	70 éves
Loboda Etelka	85 éves	Teslér András	80 éves
Kárász Miklósné	94 éves	Zsiga Józsefné	98 éves
Nagy Lajosné	71 éves	Szemerédy Gáborné	65 éves
Ancsin László	69 éves	Nyékes Tamás	62 éves
Sefcsik Lajos	74 éves	Bota Miklósné	84 éves
Nagy István	78 éves	Knittel Jánosné	86 éves
Zeöld József	78 éves	Földes Józsefné	69 éves
Matos Mihály	86 éves	Bánffy Tomaj Dénes	1 nap
Kun Imre	85 éves	Hriczu József	73 éves
Nagy Barna	77 éves	Simon István	75 éves
Demjén Pálné	83 éves	Szűcs Ernő	84 éves
Pintér Józsefné	88 éves	Lezsák István	62 éves

Akarsz-e meggyógyulni?

(János 5:6)

Az utcánkban állt egy takaros ház, a kertjében hatalmas diófavál, alatta kis halastóval. A gyerekeim minden alkalommal megálltak a ház előtt és elcsodálóztak a halak és a teknősbékák láttán, vagy az óriási diókat gyűjtögették, melyek a járdára potyogtak a méltóságteljes lomb-sátorról. Szemet gyönyörködtető látvány volt a hangulatos kert a szép kis házzal.

Azért írom mindezt múlt időben, mert egy hónapja markolók, hatalmas munkagépek érkeztek és néhány óra leforgása alatt mindent eltűrtak, mindent a föld színével tettek egyenlővé.

Döbbenetemet már csak az fokozta, mikor megláttam, hogy nem új lakók jöttek, nem új tulajdonosok művelték mindezt, hanem a házban lakó család gondolta úgy, hogy elég a régiből, legyen újjá minden. A kerület maradhat, az utca is rendben van, a telekkel sincs gond, csak a látszólag szép és hangulatos ház falai dőljenek le és álljon helyébe egy egészen más, egy egészen új építmény.

Csak ők tudhatták, hogy milyen volt a takaros ház belülről. Ők láthatták a talán penészedő vagy repedező falakat, a problémás, kényelmetlen elosztású házbelsőt. Mindenesetre megszületett bennük a döntés és cselekedtek is, hogy legyen

újjá minden. Vállalták az ezzel járó kényelmetlenséget, hiszen talán albérletben, szűkösebben élnek az építkezés ideje alatt, de mégis hajtja őket a jobb remény, hogy elég a régiből, változtatni kell.

Milyen érzés lehetett látni a lezúduló régi falakat, melyekhez rengeteg jó és rossz emlék tapadt? Milyen érzés lehetett végignézni a hatalmas diófa elmúlását, melynek hús lombjai alatt, ki tudja hány családi ünnepet tartottak?

Biztosan fájdalmas lehetett mindez. De ennél van még fájdalmasabb, amikor az embernek a saját maga által épített falakat kell ledöntenie, mert már felszakad lelkéből a kiáltás: Nem tudok tovább így élni!

Hiába tűnik úgy, hogy a házammal minden rendben van, ha közben belül érzem, hogy nem vagyok otthon, nem vagyok igazán önmagam.

Pedig Isten arra hív, hogy önmagunk legyünk, azok a megismé-

telhetetlen, egyedi, értékes alkotásai, melyekké Ő teremtett minket. Arra hív minket, hogy legyünk önmagunk a vele való közösségben, vállalva előtte őszintén érzéseinket. Arra hív, hogy úgy lássuk önmagunkat, ahogyan Ő lát minket. Arra hív, hogy egyedül csakis Benne bízunk.

Hét évvel ezelőtt, mikor Árpádföldre költöztünk, még nem tudtam, hogy Isten mennyi változást fog itt véghezvinni az életemben.

Még nem tudtam, hogy az engem fogadó kedves, ma már nyugdíjas lelkész házaspár megelőlegező bizalma és szeretete felém, az ismeretlen látogató felé, milyen gondolatokat fog elindítani bennem.

Otthonosan léptem be a kicsi, barátságos templom ajtaján, kívülről tudtam a zsoltárok és dicséretek zömét, ismertem a bibliai történeteket. Tudtam, hogyan kell élnem, hogy jó keresztyén anya legyek, tudtam, mit kell tennem azért, hogy remélhessem Isten megígért áldásait az életünkre nézve. Csak azt nem vettem észre, hogy mennyire eltévedt, mennyire kisiklott az évtizedekkel ezelőtt Jézus Krisztusban megkezdett új életem. Észrevétlenül vált szokássá a keresztyénség, a remélt áldások pedig fontosabbak lettek magánál Istennél, a vele való együttlétnél.

Észre sem vettem, de már csapdák vettek körül. Meg kell felelnem bizonyos embereknek, nehogy elutasítsanak. Meg kell

ütnöm bizonyos mércét ahhoz, nehogy értéktelennek tartsanak.

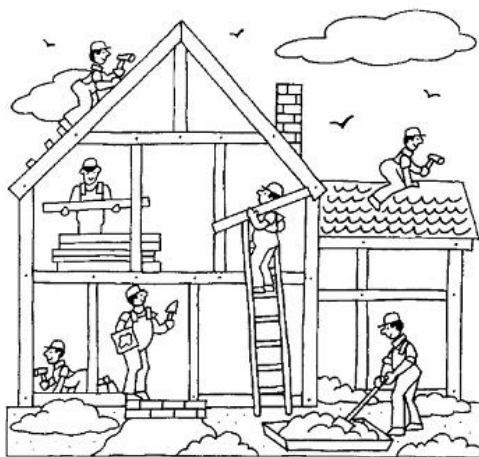
Milyen lett így a keresztyén életem? Félelemmel és görcsökkel teli, öröm és szeretet nélküli, amiben túl sok volt a „kell” és túl kevés a „lehet”.

Végül magam is fájdalmasan felkiáltottam: Nem tudok tovább így élni! Ez nem én vagyok!

Jött az Isten kérdése: Akarsz-e meggyógyulni? Hát akkor rombold le a falakat!

Ne higgy a hamis hiedelmeknek, hanem higgy Nekem! Nem kell embereknek megfelelned, mert Nekem megfelelsz, olyannyira, hogy mindenestül elfogadlak téged Krisztusért. Ne félj hát többet az elutasítástól, mert én nem utasítalak el téged soha.

Nem kell mindig többet és többet teljesítened, ahhoz, hogy jól érezd magad! Lehet hibázni! Én tökéletesen megbocsátottam neked és teljesen gyönyörködöm benned. Nem kell többé félned a kudarctól!

Végül pedig ne a jobb, boldogabb életet ígérő áldások után loholj, hanem keress Engem! Őszinte szavakat, igazi érzelmeket szeretnék hallani tőled!

Így vált a földdel egyenlővé a régi házam itt Árpádföldön, melynek kertjében lehet, hogy volt szép halastó és hatalmas diófa, csak éppen önmagam nem voltam. És épül az új házam, melyben nem „kell” megfelelnem emberi elvárásoknak, hanem „lehet” igent vagy nemet mondani, vállalva önmagam. Épül az új házam, melyben nem „kell” félnem az elutasítástól, hanem „lehet” beszélnem őszintén az érzéseimről, mert Isten teljességgel gyönyörködik bennem.

Lassú, kényelmetlen és veritékkel teli munka ez, mint minden építkezés, de nem vagyok benne egyedül. Az Ő segítségével nélkül nem is menne! Ha elfáradok mehetek Hozzá és mehetek az Ő nagy családjához a gyülekezethez, melynek tagjain keresztül szeret, tanít, vigasztal, bátorít, megbocsájt és határtalan bizalommal néz rám.

Igen, örülök ennek a nehéz házépítésnek, mert végre vannak színek, mozdulatok, új gondolatok, új megoldások az életemben. Itt minden lehetséges és végre otthon lehetek. Békében Istennel és békében önmagammal.

Ribinszky Zsófia

A napraforgó imája

Az élet gazdagon telített világot sugározza felém napod,
s én mindent magamba szívó vággyal szünet nélkül Feléd fordulok,
hisz erőbe,
napsugárba öltöztetett missziósod vagyok.

Korán kelek, és sugaraid is tette,
cselekvésre serkentenek.

A nekem nyújtott kincseket aranytányéromon adom tovább,
hogy jobbá, gazdagabbá váljon a világ.

Kínálok mézet a betegeknek,
élelmet az éhezőknek,

a sebekre olajat,
meleget a didergőknek.
Tudom, eljön az alkony,
amikor nem lesz mit adnom,
mikor fáradtan konyul le fejem,
de akkor szemtől-szembe
Téged látlak Istenem.

Ámen

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet idején a gyülekezeti házban van felügyelet a 4 évesnél fiatalabb gyermekekre)

Hittanóra:

Vasárnap 10.30 és 11.30 óra

Felnőttek konfirmáltak és érdeklődők bibliaórája:

Minden hónap első hétfőjén
19.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Bibliaóra:

Csütörtök 18.00 óra

Ifjúsági óra (13-15 évesek)

Péntek 17.00 óra

Ifjúsági óra (25-35 évesek)

Péntek 18.00 óra

Ifjúsági óra (16-24 évesek)

Szombat 17.00 óra

Bibliaóra (35 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján
17.00 óra

Házaskör

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Bibliaóra

Péntek 14.30 óra

Minden páros hét szerda
18.00 óra

Imaóra

Minden páros hét péntek
18.00 óra

Hittanóra:

Péntek 16.00 óra

Vasárnap 9.00 óra

Hivatali idők és elérhetőségek:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: matyasfold@bpeszak.hu

Honlap:

<http://www.matyasfoldiref.hu>

